

Tekintsünk felfelé, vezessünk Menny felé!

Feszültségek, konfliktusok, háborúk: „Viharok” a Bibliában, az egyházban és a társadalomban

Európai Teológiai Tanárok Konferenciája Budapesten

A fenti címmel és témakörben került megrendezésre az Európai Teológiai Tanárok Konferenciája (ETTC) az Adventista Teológiai Főiskola égisze alatt, első alkalommal Budapesten, 2023. március 22. és 26. között.

A nemzetközi konferencián – több mint tíz adventista intézményből érkezett – kiváló adventista tudósok, tanárok, a teológiát művelő szakemberek tartottak előadást, akiknek már a neve is fémjelzte, hogy magas szintű tudományos előadást hallgathatnak meg a résztvevők (Amerikából az Andrews Egyetemről, a La Sierra Egyetem-

Prof. Dr. Tonhaizer Tibor,
az ATF rektora...

...és Ócsai Tamás unióelnök
köszönti a résztvevőket

Tihomir Lazic, az EASTRS
elnöke megnyitja
a konferenciát

A budapesti ETTC 2023 résztvevői

Fotók: Dr. TOKICS IMRÉNÉ

ről, a Bibliakutató Intézet vezetői – BRI, a Newbold Egyetemről az Egyesült Királyságból, a Friedensau-i Egyetemről Németországból, a Collonges Egyetemről Franciaországból és más adventista intézményekből).

Március 22-én, szerdán este 19:00 órakor a konferencia magyarországi főszervezője, dr. Tokics Imre professzor köszöntötte a jelenlévőket, majd átadta a szót dr. Tonhaizer Tibor rektornak és Ócsai Tamás egyházelnöknek, akik szintén szeretettel üdvözölték a résztvevőket.

A konferenciát Tihomir Lazic, az Európai Adventista Teológiai és Vallástudományi Társaság (EASTRS) elnöke nyitotta meg, majd dr. Szilvási József emeritus professzor bemutatta az első előadót,

Dr. Gallusz László előadását tartja

Elias Brasil de Souza, a BRI igazgatója

Reinder Bruinsma a nyitó előadását tartja

Reinder Bruinsma író, aki elmondta, hogy az adventista teológia a teológusok és adminisztrátorok közös felelőssége.

Gallusz László, a Newbold Egyetem Újszövetségi Tanszékének vezetője, valamint a Lelkészi és Misszió Osztály igazgatója előadásában szólt arról, mit jelent az egyházi konfliktus és békekötés a Bibliában, János első levele alapján.

Daniela Gelbrich előadót – aki a franciaországi Collonges Adventista Egyetemről érkezett – Szilvási András, az ATF rektorhelyettese mutatta be. Gelbrich öszövetési tudós „A nők sorsa a bírák idejében” téma kapcsán arról beszélt, hogy a Bírak könyve meglehetősen sötét időszakot ábrázol Izrael történelmében, ezért ritkán olvassuk. Egyrészt a könyv hősei (vagy antihősei) nagy dolgokat hoztak Izrael számára. A könyv említést tesz több nő sorsáról, akiknek szembe kellett nézniük Izrael társadalmi valóságával és viharával

a Bírak idejében. Jáel, Debóra, Jefe leánya és a fogságba hurcolt asszonyok mit tettek, hogy életben tartsák Benjámint törzsét. Elemezte azt is, miért „fontos, hogy megértsük a sorsukat, valamint a társadalmi feszültségeket és háborúkat, amelyekkel szemben állnak.” Ezen túlmenően szólt az emberi állapotról általában és a nők sorsáról napjainkban.

Stefan Höschele kifejtette, hogy az erényes erőszak elméletének teológiai elemzését először 2015-ben Alan P. Fiske és Tage Shakti Rai publikálták. Akik kijelentik, hogy a legtöbb emberi erőszak morálisan szükséges az elkövetők tudatában, ezért az erőszakot általában nem lehet gonosz szándékokra redukálni, hanem valójában az erény fogalmain alapul. Keresztény szempontból ez a társadalomtudományi elmélet számos fontos kérdést vet fel – az erőszakra a bibliai narratívákban, az erőszakos istenábrázolásról, a keresztény etika módszeréről, az erkölcsi érvelés hatáiról és a keresztény hit egyéb vonatkozásairól beszélni kell, amit szükséges értelmezni.

A konferencia angol nyelven zajlott, amelyen három reggeli áhítat (Kendra H. Valentine, Igor Lorencin, Stephen Currow) és húsz előadás hangzott el, amelyek között ott van dr. Tonhaizer Tibor professzor, az ATF rektora és dr. Kormos Erik, az Újszövetségi Tanszék vezetője előadása is. Megtiszteltetést jelentett az is, hogy két magyar oktató, dr. Szilvási András és dr. Michélsz Richárd egy-egy előadás előtt az elnöki tisztet látta el és bemutatta az előadót.

Az eseményen azok a személyek vehettek részt, akik tagjai az Európai Adventista Teológiai és Vallástudományi Társaságnak (EASTRS), amely két évre választ elnököt. A budapesti gyűlésen, a 2023–2025 időszakra dr. Szabó László egyetemi docenst választották meg, a Friedensau-

Adventista Egyetemről, Németországból. A titkár-pénztárosi szolgálatot továbbra is Stefan Höschele látja el. Kívánjuk Isten áldását szolgálatukra!

Az EASTRS célja, hogy támogassa a helyes bibliai tudományt és ösztönözze a kutatást, továbbá elősegíti a párbeszédet az adventista teológusok között Európában és azon túl.

Reinder Bruinsma professzornak, az EASTRS alapító tagjának és a „Spes Christiana” tudományos lap szerkesztőjének egy különleges könyv ajándékkal köszönték meg a hosszú évek óta tartó áldozatos szolgálatát és megválasztották a lap új szerkesztőit is.

Köszönet illeti a Transzeurópai Divízió és az Inter-európai Divízió tisztségviselőit, Daniel Duda és Marius Munteanu testvéreket, továbbá a teológiai iskoláink vezetőit, hogy támogatták és bátorították az EASTRS kezdeményezéseit a PhD-fokozattal rendelkező adventista teológiai tudósok európai hálózatának létrehozásában és fejlesztésében, amely hosszú évek óta összetartja az adventista teológiai tanárokat. Így kerülhetett sor az idei évben is az ETTC programra.

A konferenciának Budapesten a Terézvárosi Gyülekezet adott otthont, amely olyan atmoszférát sugárzott, ami a professzorok, a tanárok és a résztvevők közösgépítését is szolgálta.

A programban kirándulások is szerepeltek, amelynek során az előadók és a résztvevők meglátogatták a budapesti Dohány utcai Zsinagógát és a Gödöllői Királyi Kastélyt, valamint Pécelen az Adventista Teológiai Főiskolát.

A péntek esti istentiszteletet Elias Brasil de Souza professzor, a BRI igazgatója, a „Dániel könyve” című Bibliatanulmány szerzője Róm 1:16 verse alapján tartotta: „Mert nem szégyenlem a Krisztus evangéliomát; mert Istennek hatalma az minden hívőnek idvességére zsidónak először meg görögnek”.

Szombaton délelőtt egyházunk elnöke, Ócsai Tamás ünnepélyesen köszöntötte a népes gyülekezetet. „Nagy megtiszteltetés, hogy a Bibliakutató Intézet munkatársai is itt lehetnek közöttünk... több

Kárpáti Petronella testvérnőt köszönti a TED elnöke, Daniél Duda

Prof. Dr. Friedbert Ninow, a La Sierra Egyetem előadója és Prof. Dr. Tolkics Imre a Dohány utcai Zsinagógában az ETTC alkalmával

európai teológiai intézmény képviselteti magát a professzorokkal, a tanárokkal, vezetőikkel. Isten áldja meg a szolgálatukat, ahogyan következő lelkész nemzedékeket készítene fel a szolgálatra!”

Az istentiszteletet Daniel Duda testvér, a Transzeurópai Divízió elnöke tartotta, aki így kezdte szavait: „mivel teológiai tanárként vagyunk jelen, úgy gondolom helyénvaló, hogy kifejezzük elismerésünket Kárpáti Petronellának, aki 43 éven át hűségesen szolgált a magyar teológiai főiskolán, bibliai nyelveket tanított és az unió pénztárosaként is.” Ezután saját szavaival idézte 1Kor 15:58 versét: „Neked és az összes testvérnőnek, és minden teológiai tanárnak és professzornak: légy hűséges, és mindig az Úrnak a munkájában légy erős, tudva, hogy az Úrban nem hiábavaló a te munkád.”

Duda testvér a prédikációjában az apostolok cselekedetei 27. fejezetének története alapján szólta Isten Igéjét, miszerint a hajótörés után jön a megmenekülés és a kikötőbe érkezés. „Legyenek igazak számunkra ApCsel 27:44 szavai: »...így tör-

tént, hogy mindnyájan kimenekültek a szárazföldre.« – Kívánom, hogy mindnyájan biztonságban ériük el a szárazföldet! Isten adja a kikötőt számunkra. Nem mi! Isten áldjon meg mindannyiónkat!”

Az előadások sora március 25-én, szombaton este 18:00 órakor ért véget Magyarosi Barna, az Inter-európai Divízió titkárnak Prédikátor könyve 9. fejezet 12. versének bölcs fejtegetéseivel: „Örülj Isten adományainak és tedd meg, amit rád bízott, »mert semmi cselekedet, okoskodás, tudomány és bölcsesség nincs a Seolban, ahová menedő vagy«” – hangsúlyozta.

A program záró eseménye alkalmából a résztvevők esti fényben, hajóról csodálhatták meg Budapest szépségét, miközben Tihomir Lazić, az EASTRS korábbi elnökének elismerő szavaival a jelenlévők tapssal köszönték meg a budapesti ETTC tudományos konferencia főszerzőjének rendkívüli munkáját, és feleségének a szervezésben nyújtott segítségét.

Négy kontinensről, 17 országból 88 résztvevő képviselte az adventista intézményeket.

Az Európai Teológiai Tanárok Konferenciája két évente kerül megrendezésre. A soron következő gyűlés 2025 márciusában lesz Spanyolországban.

Ezúton is köszönjük a szolgálatát az előadóknak, a résztvevőknek, a fordítóknak: Zarkáné Teremy Krisztina és Zarka Péter lelkész testvéreknek, valamint Simon Márk, Töröcsik-Mészöly Viktória, Áchim Kovács Anikó és Bakos Bence zenei szolgálatát, továbbá a Stúdió munkatársainak Kiss Sándornak és Töröcsik Ábelnek a pontos munkáját, a Terézvárosi Gyülekezetnek a helyet és dr. Szabó János helyi lelkész támogatását, Tálás Enikő testvérnőnek és férjének, Krisztiánnak a finoman elkészített ételeket, a segítőknek és mindazoknak, akik szebbé, emlékezetesebbé tették az Európai Teológiai Tanárok Konferenciáját. Dicsőség az Istennek!

Dr. Tokics Imre

Egy 30 éves válság mai tanulságai

Az 1993. április 19-én bekövetkezett wacói tragédia komoly, máig tartó hatással volt a Hetednap Adventista Egyház életére. A közelmúltban megjelent egy dokumentumfilm-sorozat a Netflix kínálatában, amely a magyar médiafogyasztók figyelmét is felkelthette a téma iránt.

A válság egy vallási csoportot érintett, amelyet Branch Davidian (Dávidi Ág) néven ismertek, David Koresh vezetése alatt, akiknek központjuk a texasi, Wacóban volt. Az Amerikai Egyesült Államok Alkohol-, Dohány-, Lőfegyver- és Robbanóanyagellenes Hivatala (ATF), majd a Szövetségi Nyomozóiroda (FBI) egy 51 napos, hosszú ostrom végén megrohanták a bázist, ahol megfékezhetetlen tűz ütött ki, ami összesen 82 ember életét követelte, köztük szövetségi ügynökök, valamint Koresh és követői – köztük kicsi gyermekek – halálát is.

A csoport eredete az 1930-as évekig vezethető vissza, amikor az Adventista Egyházhoz tartozó alapítói azzal a céllal hozták létre a közösséget, hogy az igazság védelmezőiként belülről megreformálják az eltévelyedett Hetednap Adventista Egyházat, helyreigazítva a hitehagyó vezetők által elkövetett hibákat.

Az évek során azonban egyre inkább eltértek a Hetednap Adventista Egyház tanításaitól. Szó szerint kezdték értelmezni például a Jelenések könyve 7. fejezetének 144 ezere vonatkozó kijelentéseit, továbbá a Bibliát perfekcionista módon értelmezték (azt állítva, hogy a hívőknek el kell érniük a büntelen állapotot Krisztus visszatérése előtt), úgy vélték, hogy Jézus visszatérését Izrael nemzetében kell várni. A csoport ak-

kori vezetője azt remélte, hogy az 1940-es évek végén megalakult Izrael államba költözhet a 144 ezerrel, hogy ott várják közöttük Jézus eljövételét.

Az egyházat elhagyva egyre inkább elszigetelődtek a társadalomtól is. Később – David Koresh vezetése alatt – egyre radikálisabb szektává váltak, aminek a vége az lett, hogy konfliktusba kerültek a hatóságokkal is. Koresh messiásként hivatkozott magára, az adventista teológia egyes tanításait elferdítve, vegyítette saját bibliaértelmezésével, állítva, hogy Isten személyes kijelentéseket küldött neki látomásokon keresztül. Radikalizálódásában odáig jutott, hogy többnejűségben élt, miközben a csoport többi férfitagjától teljes önmegtartóztatást követelt meg, és szexuális kapcsolatot létesített fiatalokúakkal is. A hatóságok látókörébe is emiatt, valamint lőfegyverek átalakítása és tiltott használata miatt kerültek.

A kialakuló válság során az Adventista Egyház számára a wacói események aggasztóvá váltak, hiszen a média sokszor adventistaként hivatkozott a szektára. Tény, hogy a közösség tagjai korábban kapcsolatban álltak a Hetednap Adventista Egyházzal, és később is adventistaként hivatkoztak magukra annak ellenére, hogy az idő múlásával hitük és szokásaik rend-

kívül szélsőségesé, és az egyház tanításaitól teljesen eltérővé váltak. Az Adventista Egyház határozottan elutasította Koresh és követői cselekedeteit.

A Wacóban bekövetkezett tragédia azonban rámutat arra, hogy komolyan kell venni a szélsőséges vallási gondolkodást, fel kell ismerni a háttérben meghúzódó okokat, valamint időben és megfelelően kell kezelni azokat.

A Hetednap Adventista Egyház többek között arról ismert, hogy nagyra értékeli a vallásszabadságot és a toleranciát, szervezeti egységei, intézményei és tagjai egyaránt azon dolgoznak, hogy ezeket az értékeket gyakorlati módon alkalmazzák a közösségen belül, továbbá a társadalom egészében is előmozdítsák, láthatóvá tegyék. Ugyanakkor a személyes felelősség és elszámoltathatóság is rendkívül fontos. Bár kétségtelen, hogy külső tényezők is hozzájárulhatnak a szélsőséges nézetek és magatartásformák kialakulásához, az egyéneknek végül is saját döntéseikért és cselekedeteikért felelősséget kell vállalniuk.

Mindezek fényében a következőben – a teljesség igénye nélkül – hat lehetséges tanulságot szeretnék megfogalmazni:

1) A szélsőséges hitelvek és szokások kialakulásának veszélye

Olyan közösségekben, ahol a csoport saját gyakorlatához hozzátartozik a manipuláció, érzelmi zsarolás, ahol a csoport vezetője vagy tagjai nagyfokú ellenőrzést gyakorolnak az egyének felett, ahol a lelkiismereti döntéseket nem hagyják meg az egyén döntéseként, hanem megszabják, hogy bizonyos helyzetekben mit kell vagy

mit nem szabad tenni, fokozatosan olyan hitelvek és szokások alakulhatnak ki, amelyek veszélyesek vagy károsak magukra vagy másokra nézve, elszigetelődnek a környezetüktől és a társadalomtól. Koresh vezetése alatt a szekta hitelvei és szokásai fokozatosan egyre radikálisabbá váltak, és egyre inkább eltértek a hetednapos adventizmus alapvető tanításaitól, például a közelgő világvége várásától eljutottak a fegyverek felhalmozásához, ami nagyban hozzájárult a wacói ostrom tragikus kimeneteléhez. Ez egy öngerjesztő folyamat, amely szemlélteti a vallási szélsőséges gondolkodás lehetséges veszélyeit, és figyelmeztet a józan, teológiai gondolkodás fontosságára.

2) Az apokaliptika manipulatív használata

Nem véletlen, hogy a Dávidi Ág nevű szekta az Adventista Egyházból eredt és nem pl. metodista vagy pünködsdi gyökerekkel rendelkezett. Az adventizmus számára a végső időkről szóló tanítás és Krisztus második eljövetele mind identitásában, mind pedig teológiai gondolkodásban központi helyet foglal el. Kezdetből fogva fennáll annak veszélye, hogy ezt a valóban bibliai meggyőződést – miszerint a végső események bármikor bekövetkezhetnek – inkább szélsőséges, manipulatív módon képviselik. Történelmünk során számos evangélikázációs megközelítés is a félelemből fakadó engedelmséget helyezte középpontba. Az apokaliptikus gondolkodás hasznos és motiváló erő az emberek számára, ha felhívja a figyelmet a közelgő veszélyekre és segít felkészülni az esetleges kihívásokra, és bátorít az Isten szeretetéhez való visszatérésre.

3) A lelkipozíció és támogatás fontossága

A wacói tragédia rávilágított a lelkipozíció és a fokozottan veszélyeztetett csoportokhoz tartozó egyének és családok támogatásának szükségességére. A wacói tragédia túlélői túlnyomórészt olyan emberek voltak, akik azért csatlakoztak a csoporthoz, mert láthatóan vágytak az elfogadásra, a közösségre, megértésre. Gyülekezeteink olyan közösségekké kell váljanak, ahol mind a kiegyensúlyozott életű, mind pedig a szélsőséges hitelvekkel vagy szokásokkal küszködő egyének és családok is lelki és érzelmi támogatást kaphatnak a lelkipásztori és diakóniai szolgálaton keresztül.

4) Az elszámoltathatóság és az átláthatóság szükségessége

A wacói válság kérdéseket vetett fel a szekta működésében és döntéshozatalában az elszámoltathatóságával és átláthatóságával kapcsolatban. Titkos foglalkozások, az anyagi források áttekinthetetlen kezelése és felhasználása, a vezetők döntéseinek megkérdőjelezhetlensége jellemezte

a szektát. Az Adventista Egyház komoly erőfeszítéseket tesz annak érdekében, hogy nagyobb elszámoltathatóságot és átláthatóságot biztosítson saját szervezetén belül. Ez érvényes mind a pénzügyi adminisztrációra, mind pedig a döntéshozatali mechanizmusokra.

5) A közösségi szerepvállalás fontossága

Koresh és hívei nagyrészt elszigetelődtek a közvetlen és tágabb közösségüktől, ami hozzájárult további radikalizálódásukhoz és magában hordozta a konfliktus kialakulását a hatóságokkal. Az Adventista Egyház előtérbe helyezi gyülekezeti tagjai, közösségei és intézményei számára a közösségi-társadalmi szerepvállalást, bátorítva, hogy aktívan vegyenek részt azon közösségek szolgálatában, amelyekben működnek.

6) A párbeszéd és együttműködés fontossága

A wacói válság felhívta a figyelmet a félreértések és konfliktusok tragikus következményeire. Az erőszakos konfrontációt és a kialakult tragédiát részben a vallási közösség és a hatóságok közötti kommunikáció megszakadása okozta. A félreértések, előfeltételezések és előítéletek súlyosbították a helyzetet. A szekta vezetői és tagjai bizalmatlanul tekintettek a kormányra, nem bíztak a hatóságokban, aminek eredményeként a kormányzat veszélyes kultusként

tekintett a Dávidi Ágra. Ennek a bizalomnak és megértésnek a hiánya megnehezítette a produktív párbeszéd kialakítását, és végül hozzájárult a konfliktus erőszakos kimeneteléhez. Az eltérő meggyőződésű csoportok közötti párbeszéd elősegítheti a megértést és megelőzheti a félreértéseket. Fontos, hogy biztonságos tereket hozzunk létre a párbeszédhez, ahol az egyének nyíltan és tisztelettel kifejezhetik nézeteiket. A felekezetek és vallások közötti párbeszéd döntő fontosságú a megértés és együttműködés elősegítésében is. Azáltal, hogy tiszteletteljes párbeszédet folytatunk különböző vallású egyénekkel és közösségekkel, nagyobb toleranciát és tiszteletet alakíthatunk ki másokban, és ez elősegítheti az együttműködést a közös célok tekintetében.

Ez a 30 évvel ezelőtti válság figyelmeztető jelként szolgálhat a vallási szélsőségek lehetséges veszélyeivel kapcsolatban és felhívhatja a figyelmünket az egészséges teológiai és etikai tanítások, továbbá a társadalmi kapcsolatok fenntartásának fontosságára. Nem elszigetelődésre kell törekednünk, hanem azon kell dolgoznunk, hogy hidakat építsünk mind a másképpen gondolkodók, mind pedig a társadalom különböző szereplői felé.

Ócsai Tamás
unióelnök

Akkreditációs tanúsítványok átadása

Az Adventista Teológiai Főiskola életében igen jelentős, de még helyesebb úgy fogalmaznunk, hogy a kiegyensúlyozott működési feltételeink biztosítása szempontjából meghatározó eseményre került sor 2023. március 9-én a Budapest Kongresszusi Központban. Ez az épület adott ugyanis helyet a Magyar Felsőoktatási Akkreditációs Bizottság (MAB) által megítélt és kiállított akkreditációs tanúsítványok átadására.

A szervezet vezetője, prof. dr. Csépe Valéria elnök asszony egy színvonalas, tájékoztató jellegű konferencia keretében nyújtotta át ezen akkreditációs tanúsítványokat mindazon magyarországi felsőoktatási intézmények rektorai számára, mely főiskolák és egyetemek az utóbbi két esztendő során megfeleltek az európai szintű és hatályú minőségbiztosítási feltételeknek. Főiskolánkat a rendezvényen prof. dr. Tonhaizer Tibor rektor és d. min. Szilvási András rektorhelyettes testvérek képviselték. A rektorunk által átvett akkreditációs oklevél 2025. december 31-ig folyamatosan biztosítja, hogy a nálunk szerzett BA és MA szintű diplomákat nemcsak hazánkban ismerik el mind továbbtanulás, mind pedig

munkavállalás céljából, de az Európai Unió egész területén is. Hálásak vagyunk Istennek, hogy mindvégig megsegített bennünket e roppant nagy felkészültséget és magas szakmai színvonalat igénylő minőségbiztosítási eljárás során!

Együttal bátorítani kívánunk minden kedves érdeklődőt arra, hogy akár a nap-pali, akár a levelező tagozatainkra való jelentkezés formájában éljenek a fenti lehetőséggel, és ennek első lépéseként, tájékozódás céljából látogassák meg honlapunkat (www.atf.hu).

ATF vezetősége

A könyvek nyelvén

A világ változik – halljuk sokszor -, és e változás nem mindenben kedvez a könyvkiadásnak. Az ilyen és hasonló „életigazságok”, miközben bizonyos igazsággal mindig rendelkeznek, gyakran inkább elfedezik azt a valóságot, amiben a könyvmiszió napjainkban él. Amikor a mozi annak idején megjelent, a felkent „jövöbelátók”, az élet nagy „ismerői” a színház felett megkongatták a vészharangot. Azóta számos év eltelt, és ma sokkal többen járnak színházba, mint akkor, amikor az önhivatott próféták a színházművészet végét jósolták meg. Úgy tűnik, a könyves jövődölések is hasonló tendenciát jelenítenek meg.

Mivel immár több mint 10 éve dolgozom a kiadói miszióban (és kb. 30 éve a könyvkiadásban), talán nem túlzás részemről az állítás, hogy van némi rálátásom arra, hogyan változott az elmúlt évtizedekben a könyvekhez való viszony. Az olvasási szokások sok tekintetben változtak, tudjuk. Nemcsak kutatások adatai mutatják ezt, de az is, amit a vevőink, a gyülekezetek és testvérek mondanak, illetve, amit nap mint nap látunk saját berkeinkben. Ennek része az is, hogy kevesebben olvasnak (de még mindig túl sokan ahhoz, hogy kézlegyin-téssel lekicsinyeljük a könyvek olvasásának nemes jelenségét – kb. 900 ezer ember heti rendszerességgel olvas pl. Magyarországon, összesen 4,6 millió olvas papíros könyvet valamilyen formában!). Ez bizonyára nem kedvez a könyvmiszióknak sem. Azonban ez az olvasási folyamatnak csupán az egyik aspektusa – és talán nem is mindig a legfontosabb.

Egy másik – és talán fontosabb – aspektus viszont a hogyan olvasnak kérdésre adott válasz. A vizsgálatok szerint ez is jelentősen változott. Míg 100 évvel ezelőtt a nagy romantikus könyvek sok száz oldalát kitölthették a ma már végtelesen hosszúnak ható leírások (tájleírások, gazdagon spékelve illatokkal, színekkel, érzésekkel pl.), addig egy mai olvasó ritkán képes már arra is, hogy ezeken átrádjia magát: inkább átugorja az ilyen részeket a többség. A folyamatos izgalom és cselekmény tartja csak a hosszabb könyvek mellett az olvasókat. Ez egy alapvető változás, amit nekünk is ismernünk kell (jó hír, hogy a kiadónál egyetlen olyan könyv sem található, amely a korai, romantikus regények eme jellemző jegyét magán hordozná, ezek felől tehát nyugodtak lehetünk).

Egy olyan jelenség is egyre elterjedtebb (és szintén a hogyan olvasunk kérdésre adott válaszok egyike), ami korábban kevesekre volt jellemző, ma viszont az olvasótábor jelentős részére igaz: a mai emberek jelentős része sokkal inkább az infor-

mációért olvas. Talán ez a legjelentősebb változás az eddigiekhez képest a mi szempontjaink szerint. Az információért olvasó ember nem hosszú narrációkat, tájleírást és érzelmi kibontakozást keres, hanem adatot, érdekességet. Igazságot, a világról szóló információt, a tudása, valamilyen témában való jártassága bővítését stb. Jó hír: a kiadó könyvei szinte minden esetben ezt az igényt elégítik ki. De mindezek felett van a jelenségnek egy olyan vetülete is, amire a korábbi időszakokban kevesebb példát látunk, mint napjainkban, és számunkra ez fontos változás a világ történeteiben.

Egyre több ember talál meg bennünket, akik nem adventista gyülekezeten, nem testvéreken és lelkészeken, hanem teljesen más úton jutnak el az igazsághoz, amit keresnek – ennek az útnak a kikövezője pedig hitünk szerint a Szentlélek. Évente többször szembesülünk azzal – ahogy ezek az emberek aztán nekünk elmesélik -, ahogy emberek rádöbbennek, hogy a gyülekezetük (nem adventista gyülekezetekről van szó) olyan hamis tanításokat hordoz, amivel nem tudnak azonosulni (immár). Ezek az emberek aztán keresésbe kezdenek, és gyakran nálunk kötnek ki. Leginkább azért, mert a netes kereséseik közben valamilyen szálon a könyveinket ismerték meg. És mivel a könyvek biztonságosan, minden elkötelezettségtől mentesen rendelkezhetők, ők megrendelnek egyet, majd még egyet, aztán van, hogy többet... És ezek után gyakran telefonon és/vagy személyesen is megkeresnek bennünket, hogy elmondják, milyen változások mentek bennük végbe (innen ismerjük a történeteiket).

A legfrissebb ilyen tapasztalatunkat hadd osszuk meg veletek. Egy család a neten egy videót nézett meg a halál utáni életről, ami a Biblia szerint nem az azonnali mennybemenetellel éri el a csúcspontját, ráadásul még halhatatlan lelkünk sincs. A család elsőre felháborodott ezen a tanításon, viszont nem hagyta őket nyugodni a dolog. A fiú (akit azóta személyesen is megismertünk) anyját annyira izgatta mindez, hogy elkezdett alaposabban is utánajárni a dolgoknak, és egyszer csak nem tehetett mást, mint elfogadta, hogy mit mond a Szentírás. Ez odáig vezetett, hogy szembe kerültek a korábbi felekezetiükkel, és elkezdtek kiadós könyveket vásárolni – először a halál utáni életről, mostanra pedig az egyházunk történetéről és hasonló témákról is.

Milyen „új” (ami egyben régi is, csak talán most másképp hangsúlyozódik) szerepe lett a kiadónak? Többek között az információ adása eddig csak kevésbé elért embereknek. Ma sokan, akik egyébként nem feltétlenül nagy olvasók, de őszintén keresnek, akarják az igazságot, gyakran nem a mindent is tartalmazó neten tájékozódnak (vagy nem csak ott), hanem a

biztosabbnak érzett könyvekhez fordulnak. Mert a könyv még mindig annak a stabil tárháza, amit alá lehet húzni, képi memóriánkkal jól lehet rá emlékezni, amit újra és újra meg lehet rágni, amit a Biblia mellé lehet tenni, hogy összevedd a mondottakat, és így tovább.

Mert a könyv – nagyon úgy tűnik – hasonló sorsra juthat, mint a színház anno. Miközben egyesek a teljes visszaszorulását vizionálják, a könyv jól becsülhetően sosem kopik ki a világunkból, csak az olvasótábor lesz más, akik más igényekkel és elvárásokkal, de megmaradnak. És egyre fontosabb szerephez jut az igazság keresésében (vagy inkább sosem veszi el ebben a szerepét).

Egyházunk számára pedig különösen lényeges mindez. Miközben az 1980-as években a könyvekhez (tulajdonképpen könyvevangélistákhoz) köthető kereszttség száma alig 18 ezerre volt tehető, ma 60-70 ezer fő keresztkedik meg a könyves misszionáriusok munkája nyomán évente (ami a nem ide sorolt egyéb, könyvekhez – is – köthető megtérések számával kiegészítve akár 7-10%-os ráta is lehet a teljes megtérők számához viszonyítva a világegyházban).

Dr. Gyetvai Gellért
kiadóigazgató

Peszách: a szabadulás ünnepe az Adventista Teológiai Főiskolán

Széderestre gyűltek össze az Adventista Teológiai Főiskola hallgatói 2023. április 14-én, pénteken este, hogy visszaemlékezzenek Isten ószövetségi népéért hozott különleges tetteire és hálát adjanak az Örökkévalónak.

A *széder* szó jelentése: *rend*. A Hágádá pedig a széderest könyve.

Dr. Szécsi József és dr. Tokics Imre professzorok vezették e különleges vacsorát, akik már többször ülték meg a széderest alkalmát zsidó körökben.

A program kezdetén a „Tüzed, Uram Jézus” kezdetű éneket énekelték el a hallgatók, majd az asztali áldás következett magyar és héber nyelven, amelyet együtt olvastak fel a Peszáchi Hágádá c. könyvből.

„Áldott vagy Te, Örökkévaló Istenünk, a Világ Ura, ki szeretettel és irgalommal viseled gondját a világnak, ki kegyelmesen kenyeret juttatsz minden élőnek, kinek köszönhetjük, hogy soha semmiben nem szenvedtünk hiányt, és remélhetőleg nem is fogunk soha. Hatalmas a te neved. Mert ellátónk és gondoskodónk vagy, mindenkivel

csak jót tevő, aki minden teremtménynek életmet juttatsz. Amint írva van: »*Kinyitod kezedet, és kegyelmedben kielégítesz minden élőlényt*« (Zsoltárok 145:16). Áldott vagy Örökkévaló, aki mindenkit ellátsz.» (Peszáchi Hágádá, Chábád Lubavics Zsidó Nevelési és Oktatási Egyesület és a Pesti Jesiva, Budapest, 2001, 39. o.)

A széder tálon megtalálható volt a 3 db pászka, a tojás, a keserűfű, a burgonya, a csontos hús, a zöldségek, a reszelt alma és a must, ez utóbbit 4 alkalommal szolgálták fel. A finom macsesz-gombóc leves is tartalmazta a menü részét, amely bőségesen rendelkezésre állt a jelenlévők számára.

A pászkat, a kovásztalan kenyeret azért fogyasztják ilyenkor, mert az ősök téisztája meg sem kelhetett, kiűzték őket Egyiptomból, de az Örökkévaló megsza-badította a népét.

Ennek emlékeztetere ünnepelte meg Jézus a tanítványaival a pászka vacsorát. Ezért az adventi nép is az úrvacsora alkalmával kovásztalan kenyeret használ.

A keserűfű annak jelképe, hogy az egyiptomiak „kemény munkával keserítették az életüket: sárkeveréssel, vályogvetéssel és mindenféle mezői munkával; mindenféle munkával kegyetlenül dolgoztatták őket” (2Móz 1:14). Emiatt a zsidó embernek minden korban és időben úgy kell erre tekintenie, mintha ő maga szabadult volna ki Egyiptomból. (Lásd: 2Móz 13:8.)

A Hatikva című ének, Izrael himnusza a széderest végén hangzott el, majd ezt követte egymás felé, a szokásos jókívánság: „Jövőre Jeruzsálemben!”

A Hallgatói Önkormányzat vezetője, Kovács Andrea és segítői lelkesedéssel készültek e jeles ünnepre, ami a főiskolán, Pécelen került megrendezésre. A különleges eseményen jelen volt dr. Zolyomi Renáta a Magyar Unió kincstárnoka, dr. Gyetvai Gellért kiadóigazgató, dr. Kormos Erik, az Újszövetségi Tanszék vezetője és több mint húsz hallgató.

A Hetednapi Adventista Egyházban a világ különböző tájain, az adventista zsinagógákban évről évre megünneplik a széderestét testvéreink, így többek között például Észak-Amerikában, Floridában is. Egyházunk fontosnak tartja a kapcsolatot a zsidósággal, ezért a Generálkonferencia évtizedekkel ezelőtt létrehozta az Adventista–Zsidó Barátság Intézményét (WJAFIC). <https://wjafic.globalmissioncenters.org/>

Ennek nyomán a Magyar Unió is megalapította az Adventista–Zsidó Baráti Társaságot 2010-ben.

A széderest jelentősége az emlékezés és a közösségépítés, amelyet fontosnak tart az Adventista Teológiai Főiskola, ezért kerülhetett sor ilyen alkalomra már többször. Isten áldása kísérje az intézmény munkáját!

Tokics Mária

ESZO Infó – 2023. április 13.

Zajártalom és magas vérnyomás

A közúti közlekedés hosszútávú zajártalom összefüggésbe hozható a magas vérnyomás fokozott előfordulási gyakoriságával. A kockázat még nagyobb, ha rosszabb a levegő minősége is, így a szennyezett, zajos városok önmagukban is a magas vérnyomás betegség okozói lehetnek. <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S2772963X23000169?via%3Dihub>

Alkohol vita – tisztul a kép

Habár számos tanulmány szerint a mérsékelt alkoholfogyasztásnak vannak egészségvédő hatásai is, egy újabb elemzés szerint ez nem igaz, és az alkohol kismér-

tékben is káros lehet az egészségre. <https://index.hu/techtud/2023/04/05/alkohol-alkoholfogyasztas-tanulmany-mersekelt-alkoholfogyasztas/>

Új típusú oltás és a gyerekek

A legújabb COVID oltási ajánlások alapján a gyerekeket nem kell oltani, mert alacsony kockázati csoportban vannak. Új oltást csak a magas kockázati csoportba tartozóknak ajánlanak 6-12 havi emlékeztető oltásokkal, míg a közepes kockázati csoportba tartozóknak az alap oltás után egy emlékeztető oltást ajánlanak, jelenleg számukra nem szükséges az évenkénti ismétlődő oltás. Az ajánlás természetesen az aktuális

helyzethez igazodva módosulhat. <https://www.pharmindex-online.hu/vakcinologia/rovid-hirek/enyhített-a-who-a-covid-oltasokra-vonatkozó-ajánlásain>

Marihuána legalizálás

A marihuána fogyasztás jelentősen növeli a koszorúérbetegség kockázatát és a szíveredetű halálozást, így hiba lenne legalizálni használatát. <https://index.hu/tudomany/2023/03/04/marihuana-karos-hatasok-koszoruer-szivbetegseg-stanford/>

Öregedés lassítása kalóriákkal

A kalóriaszegény étkezés lassítja az öregedést azáltal, hogy egyes enzimek aktivitását fokozza (alkohol-dehidrogenáz, aldehid-dehidrogenáz), melyek öregedést gátlók. Az enzimek ilyen jellegű hatását fonálférgékben fedezték fel először, majd

kiderült, hogy a böjtölés és kalóriaszegény étrend az emberben fokozza ezeknek az enzimeknek a működését. https://scitechdaily.com/anti-aging-breakthrough-detoxing-body-of-harmful-fat-by-products-to-extend-lifespan/?utm_content=cmp-true

Hangos növények

A növények is képesek ultrahang kibocsátására, ráadásul a szomjazó növények eltérően teszik ezt. A Cell rangos szaklapban megjelent tanulmány szerint azok

a növények, amelyeknek vízre van szükségük, vagy amelyeknek nemrég vágták le a szárát, óránként nagyjából 35 hangot adnak ki. A vízzel jól ellátott és vágtatlan növények azonban sokkal csendesebbek, óránként csak körülbelül egy hangot adnak ki. https://www.nature.com/articles/d41586-023-00890-9?utm_source=Nature+Briefing&utm_campaign=18188be2c4-briefing-wk-20230331&utm_medium=email&utm_term=0_c9dfd39373-18188be2c4-42937347

Vigyázzunk egymásra!

Dr. Ósz-Farkas Ernő
ESZO vezető

Dr. habil. Gáspár Róbert
egyetemi docens

Szegedi Tudományegyetem
Általános Orvostudományi Kar
Farmakológiai és Farmakoterápiai Intézet

Budapesti gyülekezetek keresztségi alkalma

Különleges örömnep volt gyülekezetünkben 2023. március 18-án, ugyanis más gyülekezetekből, sőt határon túlról is érkeztek vendégek. „Mily boldogság, hogy szívemben már az Úr Jézus él” – énekelte a kórus, és valóban ezt éreztük és tapasztaltuk, látva a keresztségre váró testvérek boldogságát. Öten kötöttek Istennel szövetséget ezen a napon: Cercel László és felesége Cercel Eszmeralda (Csepeli Gyülekezet), Harangozóné Major Boglárka (Pestújhelyi Gyülekezet, Őrjárati utca), Nagy Albertné Marika néni (Józsefvárosi Gyülekezet, Práter utca), Somogyi Zoltán (Terézvárosi Gyülekezet).

Az ünnepélyes istentiszteleten örömmel lehetett a szép szolgálatokban is: gyermekek és felnőttek dicsőítették Istent énekekkel, zenével, verssel. Az Igét Szabó János lelkész nyitotta meg. A gazdag ifjú története (Mk 10:17-27) alapján beszélt annak a fontosságáról, hogy kibe helyezzük végső bizalmunkat. Milyen választ

adunk Isten meghívására? Kívánság vagy vágy él a szívünkben? A kívánság mindig birtokolni akar, míg a vágyódást Isten Lelke helyezi a szívünkbe. Vágyat arra, hogy mindenről lemondva Istennel találkozzunk. Így élhetünk Isten dicsőítésére, ami az életünk biztonságtétele, küldetésünk lényege.

Az ígéhirdetés után Somogyi Zoltán, a helyi gyülekezet leendő testvére tett vallást hitéről a gyülekezet előtt. Majd a felajánlómádság következett, Simon Zsolt lelkész kérte Isten áldását a keresztségre váró testvérek életére. A bemerítést követően, az istentisztelet után lehetőségünk volt személyesen is köszönteni a testvéreket.

Az elhangzó ének szavaival kérjük Isten áldását megkeresztelt testvéreink életére, és kívánjuk, hogy példájukat kövessék mindazok, akikben Isten Lelke vágyat ébresztett: „Áldjon meg Téged az Úr és őrizzen meg a keskeny úton!/Ragyogtassa rád Isten orcáját és könyörüljön rajtad az Úr.”

Orbáné Kuhárcsik Szilvia

Regionális ifjúsági napok az első negyedévben

A 2023-as év első három hónapja is sok lehetőséget biztosított a fiataloknak a közösség áldásának a megtapasztalására regionális és országos szinten is. Hat regionális ifinap, két konferencia és egy koncert azt a célt szolgálták, hogy a résztvevők megtapasztalják Isten jelenlétét, találkozzanak egymással és Isten Igéje pozitív nyomot hagyjon az életükben.

Az ifinapok helyszínei és témái:

- Budapest Pestlőrinc – A legfontosabb kérdés
- Miskolc – Keresd! Éld át! Add tovább!
- Gyula – Ki vagyok én? – Alárendelés és elköteleződés az emberi jogok világában
- Székesfehérvár – Identitás Krisztusban
- Budapest Óbuda – Győzni akarok! El-dobnám láncaim... de hogyan?
- Hajdúböszörmény – Keresztény vagy? Kik között? Mikor? Meddig?

Hálásan köszönjük annak a hat gyülekezetnek, amely az év első három hónapjában helyet adott egy-egy regionális ifjúsági napnak és aktív részt vállalt a regionális ifjúsági munkában megteremtve a körülményeket arra, hogy ilyen formá-

ban imádjuk Istent, lelki, fizikai táplálékot és feltöltődést biztosítva a résztvevőknek.

kp

Ifjúsági koncert

2023. február 4-én került megrendezésre az idei év első országos ifjúsági koncertje a Terézvárosi Gyülekezetben. Az alkalom témája: Karjaid közt otthon vár.

Kórusművek, dicsőítő énekek és Isten Igéje töltötte be a termet és a jelenlévők szívét Isten dicsőségére. Mindezt az országos ifjúsági kórus és a RANDOM PROJEKT énekegyüttes szolgálata tette lehetővé. Hálásak vagyunk Istennek az ő szolgálataukért!

kp

Értékteremtő Konferencia

Idén, március 10–11-én került megrendezésre Budapesten a nyolcadik Értékteremtő Konferencia az Ifjúsági Szolgálatok szervezésében a Dunamelléki Egyházterület támogatásával.

150 résztvevőnek volt lehetősége a három főelőadás és két szeminárium segítségével körüljárni egy nagyon érdekes témát: Elveszitem a vallásom? – Vallás a XI. században.

Vendégünk, az alkalom főelőadója Dejan Stojkovic volt, a Transzeurópai Divízió Ifjúsági Szolgálatok Osztályának a vezetője. Határozott, Krisztus-központú előadásaival a hallgatók figyelmét sikerült egyértelműen Jézus Krisztus hatalmára, csodás személyére, életünkben végzett munkájára irányítani.

Szombat délután a résztvevők, dr. Gyetvai Gellért és dr. Kormos Erik vezetésével boncolták tovább a konferencia témáját.

Az éneklésben, Isten dicsőítésében a RANDOM PROJEKT énekegyüttes vezette a résztvevőket.

Hálásak vagyunk az áldásért, amit ezen alkalom által adott nekünk Isten!

kp

Jótekonysági hangverseny a Terézvárosi Gyülekezetben

A nyáron betegség miatt elmaradt zenei tábor záró hangversenyét a debreceni jótekonysági alkalom után 2023. január 28-án Budapesten is meg tudtuk szervezni szintén jótekonnyal. A kedvezményezett Orosz Adél, 3 éves kislány volt, akít másfél éves korában szörnyű baleset ért. Az életmentő műtétet követően azonban csodával határos módon a kislány elkezdett fejlődni. Az orvosok 1% esélyt adtak neki.

A hangversenyen egyházunk zenei táborának Soli Deo Kórusa és Fúvóegyüttese szolgált. Isten Igéjét Fenyvesi Péter Pál, egyházunk főtitkára nyitotta meg.

Valamint elmondta tapasztalatát a kislány édesanyja is, mely nagyon megható volt.

A hangverseny végén több, mint 1 000 000 Ft-tal tudtuk támogatni Adélka további gyógyulását, fejlődését. Kívánjuk, hogy az egész család a későbbiekben is tapasztalja meg az Úr gyógyító szeretetét.

Pörneki Attila
zenei osztályvezető

Az **Adventista félóra**

következő műsorát
május 26-án, pénteken,
13.30-kor sugározza
a Kossuth Rádió.

A 33. házassági évfordulóját ünneplő Lovas és Ősz házaspár

Terike néni az emléklappal és gyermekeivel, Ildikóval és Zoltánnal

A legjobb út

Ünnepek a Kecskeméti Gyülekezetben

Március 18-án szombaton különleges ünnep volt gyülekezetünkben. Már a kora tavaszi idő, a csodás napsütés is vonzóvá tette a szombatot a testvérek és a barátok részére. A délelőtti óra keretében először két házaspárt köszöntöttünk. Őszné Kerekes Margit és Ősz Barnabás 33 éve, 1990. március 18-án kötött házasságot Hajdúhadházon, valamint Lovas Andrásné Edit és Lovas András szintén 33 éve fogadtak örök hűséget egymásnak az Úr előtt, Tiszakécskén. Akkor Ócsai Sándor eskette az Ősz házaspárt, míg Murányi József a Lovas házaspárt eskető lelkész volt.

Most Árvai Tamás körzeti lelkész köszöntötte a két házaspárt, kiemelve az egymás mellett eddig leélt bő három évtizedet, ami manapság példaértékűnek tekinthető, majd áldást kért a további életükre. Balázs Szilvia, a gyülekezet vezetője is köszöntötte a két házaspárt jó kívánsággal és egy-egy csokor virággal.

Ezt követően Árvai Tamás egy életrajzot olvasott fel a gyülekezet harmadik legidősebb tagját, Hofferné Terikét köszöntve, aki 50 éve, 1973. március 17-én Szegeden kötött szövetséget az Úrral.

Terike nem adventista családban nőtt fel, és miután 1967-ben férjhez ment, az anyósa által ismerte meg az adventista közösséget. Zoltán gyermeke születése után kezdte olvasni a Bibliát, majd 1972-ben az akkori körzeti lelkész, Ócsai József vezetésével tanulmányozta át a hitelveinket és döntötte el, hogy ő is szeretne az Adventista Egyházhoz csatlakozni.

A nagy nap 1973. március 17-én volt, amikor Szegeden Oláh István lelképásztor szolgálata által a felnőtt keresztségben részesült. Mivel Kecskeméten akkor ő volt az egyedüli adventista és még gyülekezet sem

volt a városban, így a legközelebbi városban, Nagykőrösön lett a közösségünk tagja. Szombatiskolai tanító, majd vezető lett, és két gyermekét is vitte a szombati összejövetelekre. Az Úr megáldotta, mert Zoltán 1988-ban, Ildikó lánya pedig 1992-ben lett közösségünk tagja. 1993-ban, amikor a Nagykőrösi Gyülekezet megszűnt, követte gyermekeit, akik akkor már az időközben Kecskeméten megalapított gyülekezetbe tartoztak. Hoffer testvérnő több mint három

évtizede aktívan részt vesz a missziómunkában, könyveket ad az érdeklődőknek, és a csütörtöki előadásokon ő fogadja a vendégeket a kultúrházban.

Fia, Zoltán is köszöntötte őt a gyülekezet előtt, mert a fél évszázad számára is sok tapasztalattal szolgált, és édesanyja életében mindig azt látta, mennyire fontos Jézus közelében élni és követni Őt a hét-köznapokban.

Az Advent Kiadó is ajándékkönyvet adott a testvérnőnek, „Az utolsó napok titkai” címmel.

Balázs Szilvia a gyülekezet nevében köszöntötte a küzdelmes és tartalmas időt megért testvérnőt és virágcsokrot adott át számára.

Újból elhangzott az emléklapján is olvasható keresztségi bibliaszövege, amivel 50 éve indult útjára a keresztelőmedencéből: „Mert akiket Isten Kelke vezérel, azok Istennek fiai” (Róm 8:14).

Az Úr áldja meg az Ő követőit és mindazokat, akiknek továbbadjuk a menyiny üzenetét!

Hoffer Zoltán

Isten tenyerében

Idén is megrendezésre került a Terézvárosi Gyülekezet húsvéti jótékonyági koncertje április 8-án délutánján, melyen az összegyűlt összeget gyermekek táboroztatására ajánlották fel a szervezők.

Tajti Enikő zenei osztályvezetőnk most is kiemelkedő tehetségeket, művészeket hívott meg erre az alkalomra.

A húsvét témájára fűzve hallhattunk felcsendülni többek között Bachtól, Händeltől és Brahmtól zenei műveket, e mellett énekek és vers is fűszerezte a koncert zenei darabjait. Igei gondolatokat dr. Szabó Jánostól hallhattunk, aki egy elgondolkodtató kérdéssel zárta beszédét: „Jézus

feltámadt és készen áll arra, hogy találkozzon velem. De vajon én készen állok arra, hogy találkozzak vele?”

A koncerten, gyülekezetünk szolgáló tagjai mellett közreműködtek: Szűcs Máté brácsaművész; Ambrus Anett, Áchim-Kovács Anikó, Kovács Ildikó hegedűművészek; Klebniczki György és Bokor Ildikó zongoraművészek; Kaposvári Tamás cselló zenetanár és Rigó Dorina hegedűs növendék.

A meghitt zenei élményt nyújtó este egy közös teázással, kötetlen beszélgetéssel zárult.

A koncert a Terézvárosi Gyülekezet Youtube-csatornáján tekinthető meg.

Varju Zsuzsa

Szegedi Kovács György költői estje

Ha testvéreink másutt nem is, de a heti Bibliatanulmányok lapjain találkozhattak Szegedi Kovács György verseivel. Műveit mára 11 kötet foglalja magába, és hamarosan készen lesz a következő is. Verseinek egy része nem elmondásra készült, hanem elmélyült olvasásra. Nem is könnyű megérteni, de azoknak, akik erőt vesznek magukon, és félretolják azokat a szellemi termékeket, amelyek a mélyebb gondolkodástól elszoktatnak, egy olyan világ feltárlásában lesz részük, mint azoknak

a barlangászoknak, akik a világ legszebb kristálybarlangjait találták meg.

A költőnek szinte egyetlen verse sincs, amelyben ott ne lenne Isten. Ezek a költemények nagyon őszinték, és megtaláljuk bennük a saját vívódásaink, kételyeink, a megváltás átélt élményének valóságát.

2023. április 15-én délután 17 órakor, Újbudán, a gyülekezeti terem adott otthont a költőnek és versei hallgatóságának találkozájára. Kellemes hangulatban érkezünk, és így is telt az idő. Istennek hála, nem nagy létszámú, de a nemes költészetet valóban szerető közönség jelent meg, és a közel 2 órás vers- és ének-zenehallgatás után nehezen hagyta el a termet.

A versmondókat: Makkos Norbertet, Mudris Anettet és Tokics Marikát csak dicséret illeti a szép kiejtésért, a versek értő tolmácsolásáért. Hálás köszönet a Hungarikum Egyesületnek, a tőlük megszokott, letisztult, magas színvonalú ének-zenei szolgálataért: Kremniczky Gézának és Takács-Mudris Anettnak.

Külön öröm volt a közönség soraiban köszönteni dr. Szigeti Jenőné, hiszen Szigeti Jenő sok bátorítást és szeretetteljes baráti támogatást adott a költőnek már évtizedekkel ezelőtt is.

A költő életébe, a könnyűnek nem nevezhető gyermekkor megismerésébe, az eltelt időben történt irodalmi

A Hungarikum Egyesület tagjai és a hallgatóság

tevékenység kiteljesedésébe is bepillanthattunk E. Kökényes Zsuzsának, a régi barátunk közreműködésével, aki bemutatta Szegedi Kovács Györgyöt és vezette a vele folytatott beszélgetést.

Úgy éreztük, hogy a költő egyik pár soros versében megfogalmazott, szinte az egész emberi lét, küzdelem végét jelző tapasztalatot élhettük meg ezen az estén: A kiáltás a koponyahegyről/a Teremtésig visszhangzik; mintha annak része lenne, /S valaki kihajol belőlem, megigazítja hófehér kontósát, egészen a vállamtól/a bokámig.

Mindnyájan, akik jelen voltunk ezen a szép eseményen, éreztük a vágyakozást, hogy bárcsak már úgy élne bennünk Krisztus (Gal 2:20), hogy Ő hajolhatna ki végre belőlünk, „megigazítani” azt a hófehér kontózt, amely egykor minden megváltottat befed (Jel 19:8). Istennek a befejezett teremtés felett érzett egykori öröme, a kijelentés, amelyben „igen jó”-t hallatott a mennyei Szó, ismét felhangzott a „koponyahegyről”: „Beteljesedett, elvégeztetett”. – Ez lett a bűnbe esett ember „új teremtésének” ára és záloga, és nemsokára ez a Szó tölti be az egész kozmoszt, jelezve az „Új Föld” teremtését. Legyen részünk benne!

Egervári Miklós

Makkos Norbert versmondás közben

A költő dedikál

Nárcisz napok

A Debreceni „A” Gyülekezet női osztálya számára a nárcisz nem csak egy tavaszi virág a sok közül. Inkább a szeretet jeleként tartjuk számon, amit megoszthatunk, vagy továbbadhatunk másoknak.

E különleges szeretetszolgálat kapcsán, melyet 2016 óta végzünk, több ezer szál nárciszt juttattunk el idősothonba, iskolai intézménybe, városi könyvtárba vagy a hospice palliatív osztályra.

Miért ne lepnénk meg „csak úgy” egy-egy ismerőst, barátot, szomszédot vagy éppen valakit, akivel már régen nem beszélünk? Akár egy ismeretlen embertársunkat is megörvendeztethetjük az utcán, nem? Soha nem tudhatjuk, hogy a szeretet egy apró kifejezése milyen láncolatot indít el másokban vagy bennünk.

Az idei nárcisz napok eseménysorozatának legmegindítóbb állomása a Debreceni Klinikai Központ Hospice Osztálya volt, ahol az osztályon fekvő betegeknek rövid műsort adtunk csokraink kíséretében. Öröm- és szeretetkapszulát ajándékoztunk dallal és verssel... és hisszük, hogy nem hiába.

Köszönet Balogh István barátunknak a rengeteg felajánlott virágért!

„Mert az ő alkotásai vagyunk, Krisztus Jézusban a jó cselekedetekre teremtve, amelyeket előre elkészített az Isten, hogy azokban járjunk” (Ef 2:10).

Szóllósné Nagy Annamária
NSZO munkacsoporttag

Gyermekszombat Újbudán

God is love. Gott ist die Liebe. Dio é amore. Dieu est amour. Dumnezeu este iubire. – Mind ugyanazt jelentik: Isten a szeretet. A március 25-i gyermek-istentiszteleten számos különböző nyelven elhangzott ez a mondat gyülekezetünkben. A gyermekszombat témája a szere-

kek különböző módokon, saját szemszö-
gükből bemutatják az evangéliumot. Kreativitásuknak köszönhetően változatosan jelenítették meg az Igét, nem csak ének, zeneszám és vers formájában. Hallhattunk egy különleges kerekasztal beszélgetést a szeretettel kapcsolatban, egy szemléletes gyer-

tek volt, e köré épültek a szolgálatok és programok, illetve a díszítés is. A dekoráció részeként két hatalmas, szív alakba rendezett fotófal készült egészen friss és korábbi életképekből, amiket mindenki örömmel nézegetett.

Közösségünkben immár hagyománnyá váltak azok a délelőttök, amiken a gyerme-

mektörténetnek lehetünk tanúi, megismerhetjük, hogy a különféle nyelveken hogyan fejezhetjük ki azt, hogy Isten a szeretet. Illetve négy vállalkozó szellemű önkéntes bemutatta, hogyan lehetünk képesek a kereszt segítségével áthidalni a távolságot az embertársaink között, majd sikerült másfél perc alatt megtöltenünk a termet szeretettel.

Az igei gondolatokat Henter Zsombor tolmácsolta a gyülekezetnek.

Ebéd után a délutáni program sem maradhatott el, mely során a nagyobbak egy kvízzel tesztelheték tudásukat, a kisebbek pedig terepasztal segítségével dolgozták fel a teremtés történetét. A gyerekek nagyon élvezték az ötletes játékokat, feladatokat.

Az alkalomra lelkiismeretesen készültek a gyerekek, tanítók, szülők, zenészek, technikusok. Közös szolgálatuknak egy felemelő és közösségformáló istentisztelet lett az eredménye.

A jókedv és a vidámság mellett felidéztük, hogy ha megnyitjuk szívünket Isten szeretete előtt és megengedjük, hogy vezessen, Ő átfőmál minket, és hatással lehetünk mások életére is. Milyen csodálatos, amikor gyermekek, fiatalok közvetítik az evangélium üzenetét!

Zágonyi Klaudia

„Legyen egész életére az Úrnak ajánlva”

Ünnepélyes húsvéti istentisztelet volt a Terézvárosi Gyülekezetben 2023. április 8-án. Különlegesen örömtelivé tette az alkalmat, hogy ezen a napon két család, egy magyar és egy indonéz házaspár kérte gyermekére Isten áldását.

Jill Beatrix és Karthen Stenly kislányuk, Celine Beatrix Tatamba Indonéziából érkeztek, a gyülekezet nemzetközi csoportjának tagjai, Magyarországon találtak új otthonra. Király Ildikó és Ervin, a magyar közösség tagjaiként Eszter és

Sámuel után most harmadik gyermeküket, Benjámint is az Úr elé hozták.

Szabó János lelkész 1Sámuel 1. fejezetéből Anna történetét idézte. Miután Isten válaszolt imájára, és gyermeke született, ő újra Istenhez fordult, és az Úr áldásába ajánlotta a kis Sámuel. Így tettek a szülők most is, miután mindhárom kérdésre igenel válaszoltak:

- Elfogadjátok-e, hogy gyermeketek Isten ajándéka?
- Szeretnétek-e gyermeketeket Istennek ajánlani?
- Szeretnétek-e megismertetni velük Isten szeretetét?

Kívánjuk, hogy Celine és Benjámin növekedjen szeretetben, erőben, egészségben. Isten áldása kísérje mindkét családot!

Orbáné K. Szilvia

Húsvéti ünnepély a Budaörsi Idősek Otthonában

Sajnos már nem lehetett közöttünk Oláh Károlyné (lásd a képen, jobbra), aki lelkesen és odaadóan szorgalmazta, hogy legalább az ünnepi időben legyenek ünnepélyes istentiszteletek az otthon lakói részére. Ígéretünkhöz híven azonban a Józsefvárosi Gyülekezet kis csapatával megtartottuk az ünnepélyt. Többen visszatartottak, hogy elmondják: hiába van kápolna az otthonban, hiányzik nekik az egyházi szolgálat, mert valami oknál fogva a történelmi egyházak

nem gondoskodnak róluk. A mentális gondozók szorgalmasan keresik a megoldást, és talán lesz is valaki, aki elvállalja, de megígértük, hogy amíg szükség van rá, csak hívjanak, és jó szívvel megyünk.

Nem írom itt le az elémelkedés szövegét, sem az elhangzó szavakat

és énekeket, hiszen az olvasók bizonyára tudják, hogy milyen üzenete van a húsvéti eseményeknek, melyek csütörtökön este, az úrvacsora szerzetésével kezdődtek, pénteken Jézus perével, megfeszítésével és eltemetésével folytatódtak, és végül a szombati gyász után, a hét első napjának hajnalán a feltámadással, Jézus feltámadásával fejeződtek be. Ez a három nap, amit a tanítványok is csak akkor értettek meg, amikor a feltámadott felkereste őket és megnyitotta értelmüket, hogy értsék az események értelmét és célját, Jézus győzelméről szolt.

Jézus feltámadása nem „reanimáció” volt, ahogy az orvoslásban mondják, mert Jézus nem úgy támadt fel, mint Lázár, aki visszajött a földi életbe, hogy ismét meghaljon. Jézus az örök életre támadt fel, megdicsőült testben, és ez azt jelenti, hogy akik Jézus Krisztusban halnak meg, azok a feltámadás napján követik majd Őt. Bűneink bocsánata, és az örök élet reménye, ezt jelenti húsvét, a szó bibliai értelmében.

Álljon itt néhány kép a lakókról, és azokról, akik elvitték nekik ezt a reményt. És legyen ez egy utolsó hagyaték attól, aki élete utolsó leheletéig szolgálta az Urat, és buzgón munkálkodott egyházában: Oláh Károlynétól!

Prof. Dr. Szilvási József

Rendhagyó kirándulás

Férfi klub Debrecenben

Gyülekezetünk férfi klubjának tagjai kirándulást szerveztünk a Hosszúpályi település határában található Olga-kertbe 2023. március 19-én. Az ötlet – és a szervezés – kivitelezője Szöllősy Botond volt, az újonnan megalakult férfi klub vezetője. Megjegyzésként szeretném hangsúlyozni, hogy ez nem a női osztály ellensúlyozására jött létre.

Ez a második közös találkozásunk volt, és örömmel konstatáltuk, hogy mintegy 22-25-en jöttünk össze, különböző korosztályból, 5-75 évig. A játék, a főzöcske és a beszélgetések alkalmat adtak arra, hogy egymást – így a természetben – „természetesen is” megismerjük, és közelebb kerüljünk, közösséget alkossunk. Ebben Restás László lelkészünk igei gondol-

atai is segítettek. Lévéen Petőfi emlékévé, felidéztek a Ha férfi vagy, légy férfi c. versét, melynek 3. versszakát idézem is:

„Ha férfi vagy, légy férfi,
Legyen elved, hited,
És ezt kimondd, ha mindjárt
Véreddel fizeted.
Százszorta inkább éltedet
Tagadd meg, mint magad;
Hadd vesszen el az élet, ha
A becsület marad.”

A jó hangulatú találkozó a délutáni órákban ért véget, reméljük, hogy lesz folytatása is.

Az alábbiakban egy fotóval illusztráljuk a beszámolót.

Dr. Nagy Vilmos

Olvassuk együtt!

Ellen G. White **Jézus élete** c. könyve második fő részének utolsó fejezetei következnek, május hónapban. Hét fejezet, a 264-309. oldalig.

Szeretnénk, hogy a fejezetek olvasása közben a Szentlélek által hitünk tovább erősödjön. Különösen figyeljünk a „Hit érintése” című fejezetben, a 12 éve beteg nő meggyógyítására.

„Leányom, a te hited megtartott téged. Eredj el békével” (Mk 5:34).

Isten különleges ajándéka az utolsó időben élő népe számára Ellen G. White elhívása, szolgálata és könyvei. Használjuk és tartsuk fontosnak ezt az ajándékot!

Imareggeli

A Női Szolgálatok Osztálya az **Imareggeli** megszervezésével lehetőséget biztosít a nők részére, hogy Ellen G. White **Jézushoz vezető út** c. könyvét együtt tanulmányozva és együtt imádkozva készüljünk fel a mindennapok kihívásaira, próbáira.

A következő imareggeli időpontja: május 7., 8-9 óráig. A részvétel Zoom segítségével történik. Jelentkezni lehet a tmaria@adventisa.hu e-mail címen, vagy a 06-30/664-3295-ös telefonszámon. Az imaórát vezeti: Szöllősyné Nagy Annamária.

Szeretettel várunk minden nőt különleges imaalkalmunkra!

Bodnár Zsóka
Női Szolgálatok Osztálya

VIRÁGZÓ NŐK ISTEN KERTJÉBEN

Öröm volt az ADRA munkatársának lenni!

Interjú Kiss Józsefné Éva néniel

– **Mit tudsz elmondani az olvasóknak családi háttéről?**

– Adventista család második generációs tagja vagyok. Szüleim a Vecsési Adventista Gyülekezet tagjai voltak halálukig.

– **Mint adventista szülők gyermeke, a legnehezebb időben voltál gyermek. Volt valamilyen nehézséged, hogy ott lehess a gyülekezetben? Milyen gyermekkori emlékeid vannak?**

– Gyermekéveimet a Vecsési Gyülekezetben töltöttem 1958-1959-es alapítása után. Ebben az időben tilos volt minden vallásos összejövetel. Emlékszem, hogy családi rendezvényüket tartottuk a szombatot. Jöttek a testvérek, és a beárulás fenyegettsége minden szombaton ott lebegett, hogy letartóztatják miatta a szüleimet. De a hitünkben emiatt sohasem gyengültünk. Minden szombat megtartása egy közös tapasztalat volt az Úrral.

– **Volt-e valamilyen pályaválasztással kapcsolatos vágyad? Hol és milyen iskolába jártál?**

– Nem volt különösebb elképzelésem, mert az Úrra bízom jövőmet. Tanulmányaimat a Közlekedésgépészeti Technikum Gépgyártás-technológiai szakán végeztem, Budapesten.

– **Mint fiatal lány, tudtál-e a világi korszellemnek ellenállni?**

– Nem kellett ellenállni az akkori fiatalkori világi szellemnek. Gyermekkorom, hithű szüleim, a gyülekezetben eltöltött évek már korán adtak egy bizonyos lelki erősséget. Nagyon fontos, hogy hol és hogyan nőnek fel a gyermekek.

Védelmet nyújtott, hogy a fiatalkori éveimet a szüleim házában töltöttem férjhez menetelemig.

– **Hogyan emlékszel vissza a keresztségre? Ki kereszttelt és hol volt helyileg?**

– Kovács Ibolya bibliamunkásnő munkássága sokat segített, hogy meghozzam döntésem. Emlékszem, hogy az otthonában közös bibliatanulmányozást vezetett, és többen vettünk részt ezeken az alkalmon. Sokat beszélgettünk és imádkoztunk. Szerettem ott lenni, mert bátorított

és támogatott. Amikor döntöttem, hogy szövetséget kötök az Úrral, ő készítette fel a keresztségre. Nagyon hálás vagyok ezért Kovács Ibolyának, aki már várja a feltámadást, én pedig a viszontlátást. 1975-ben Szigeti Jenő testvér a Budapest Székely Bertalan utcai gyülekezetben megkeresztelt. Ekkor már megszülettek gyermekeim és a Pestszentlőrinci Gyülekezet tagja lettem.

– **Hogyan alakult az életed mint családanya?**

– Két gyermekemet, Ferit és Évát hitben neveltem, és házasságkötésükig velem laktak. Ma már boldog nagymama is vagyok.

Munkahelyeim gépipari tervezőirodában voltak, ahol gépésztechnikusi beosztásban dolgoztam, mint műszaki rajzoló, részletszerkesztő a nyugdíjba vonulásig.

– **Hogyan és mikor lettél az ADRA munkatársa?**

– Nyugdíjba vonulásom után az ADRA Alapítványánál dolgoztam önkéntesként, majd pénztárosi és raktárosi beosztásban 2000-tól 2019-ig.

– **Milyen élményeid és emlékeid vannak erről az időszakról?**

– Az ADRA Alapítványban eltöltött időben megismertem az ország különböző helyein az ADRA önkénteseket, és elég nagy ismeretségre tettem szert az egyház tagjaival, ami e nélkül a munka nélkül nem történhetett volna meg. Szép élményekben volt részem a balatoni gyermek-táboroztatás idején, ahol megismerkedtem a norvég támogatókkal, akik nagyon sokat tettek anyagilag és részvételükkel a gyerektábor sikeréért, ahol nagyon sok rászoruló gyermeknek örömet és lehetőséget teremtettek a nyaraltatással, és azzal, hogy megismertették a bibliai történeteket a tábor alatt, amire a szervezők nagy gondot fordítottak.

Az ADRA-nál eltöltött 19 év alatt kapcsolatokat, missziós lehetőségeket, a rászorulókat segítőkészségének örömet, valamint a munkatársakkal való szeretetteljes kapcsolatokat kaptam ennek a munkának a végzése közben.

Kiss Józsefné Éva néni

Nagy öröm volt számomra, amikor a balatonlellei nyaralásból hazafelé a vonaton az egyik kolléganő felhívott, hogy volna-e kedvem az ADRA-nál pénztárosként dolgozni. Ezt én az Úrtól egy jelnek vettem, hogy elhívott erre a munkára. Nagyon hálás vagyok, hogy ezt a munkát 19 évig végezhettem a nyugdíjba vonulásom után.

– **A Vecsési Gyülekezet ma a lelki otthonod. Hány éve?**

– A gyülekezeti életem a Pestszentlőrinci Gyülekezetben kezdődött, majd gyermekkorom Vecsési Gyülekezetéhez kértem a levelem átküldését, amelynek a mai napig is tagja vagyok, immár 45 éve.

– **Jelenleg is aktív tagja vagy a gyülekezetnek. Milyen szolgálatot végzel?**

– A Vecsési Gyülekezet aktív tagja vagyok, ahol a pénztárosi munkát és az adminisztrációs, szervezési feladatokat végzem. Segítem a missziómunkát, és ismerőseimet, barátaimat, szeretteimet, mindig hívom, hogy közösen ünnepeljünk a gyülekezetben.

– **Mit üzensz a mai fiataloknak?**

– A fiataloknak sok kitartást kívánok és azt, hogy az emberek iránti segítőkészséget vigyék tovább, amíg az Úr Jézus viszszejön, hogy ilyen munkában találja őket.

Bodnár Zsóka
NSZO vezető

Búcsúznak...

Ócsai Sándor

1933–2022

Megtört és fájdalmas szívvel fejeztük ki tiszteletünket és adtunk végtiszteességet Ócsai Sándor lelkész testvérünk emléke előtt, aki 2022. december 2-án, a feltámadás és örök élet reménységével és bizonyosságával a lelkében és elméjében elaludt az Úrban.

Utolsó napjaiban gyakran mondogatta látogató szeretteinek: „Felkészültem”. A kisebb egészségügyi problémákat leszámítva egészségesen élte meg a 89. évet. Ekkor azonban valami megváltozott... elfáradt a szervezete, a szíve. 2022. október 28-án kórházba került, ahol 5 hét gondos ápolás ellenére a szíve felmondta a szolgálatot.

Ahogy a legtöbben szeretettel neveztek őt, Dódi bácsi egyházi közösségünk számos területén végzett lelkiismeretes munkát: lelkipásztorként, egyházerületi elnökként több cikluson át, a Magyar Unió főtítkáráként és tanárként is. Miközben folyamatosan képezte magát, mindezt tovább is adta; tanított a gyülekezeti munkásképzőn, illetve az Adventista Teológiai Főiskolán, a maga által írt jegyzetből, a diakóniai szolgálat fontosságát és módszereit. Ezt a tankönyvét a környező országok lelkészképző szemináriumai is átvették, és jegyzetként használták. Több tantárgy oktatásával is megbízták, amiket lelkesen tanított egészen 85 éves koráig. Közben nyugdíjas lelkészként, meghívásra, az országot járta szombati szolgálattal.

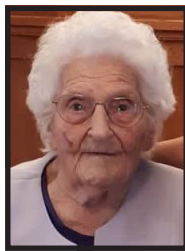
Meghatározó volt számára az Országos Onkológiai Intézetben a kórházlelkézi szolgálat, melyet 20 éven át végzett nagy lelkesedéssel, rendszeresen látogatva a reményvesztett betegeket, lelküket erősítve. Nagy erőt adott neki családjá, akiket nagyon szeretett. Biztos támaszt jelentett számára felsége, akivel 64 évet éltek boldog házasságban.

Az uniótikári megbízás befejezése után is aktív maradt, naponta gyalogolt fel a Normafához, kedvenc padjához, ahol elmélkedett, imádkozott a kora reggeli órák-

ban, erőt gyűjtve a mindennapok megéléséhez. Az utolsó években a legnagyobb élményt és örömet az jelentette, amikor családjá hetente meglátogatta, és mesélhetett unokáinak fiatalkoráról, szolgálatáról.

A temetési szertartáson a vigasztalás Igéjét dr. Szabó János a Terézvárosi Gyülekezet lelkésze hirdette, a sírnál dr. Ósz-Farkas Ernő nyitotta meg Istenünk Igéjét. Olyan embertől búcsúztunk a feltámadás reményében, akin keresztül sokszor megtapasztaltuk, hogy Isten mennyire szeret bennünket.

Dr. Szabó János

**Orbán Mihályné
sz.: Szabó Zsuzsánna**

1919–2022

Nem sok embernek adatik meg, hogy megérje a 100 éves kort. Orbán Mihályné testvérnő három évvel és két hónappal még túl is lépte ezt a nem csekély életkort. 103 éves korában megpihent.

Orbán Mihályné – Szabó Zsuzsánna néven – 1919. szeptember 9-én született Békésen. Édesapja R. Szabó Sándor, aki „vitéz” kitüntetést kapott az első világháborúban végzett szolgálataért. Nagymamája és édesanyja voltak az első adventisták Békésen. Két fiú testvére volt, Imre és Lajos. Öccse, Szabó Imre 99 éves korában, 2022. augusztusban aludt el az Úrban.

Halász Lajos prédikátor keresztelte 1937. március 21-én, és a Békési Heted-napi Adventista Gyülekezet aktív tagja lett. Zenekarban hegedűn játszott, és a gyülekezet jegyzője volt hosszú ideig.

Varrónőként dolgozott Békésen és egész életét végigkísérte a varrás szeretete.

1942. augusztus 11-én kötött házasságot Orbán Mihállyal, akivel az életben tartó szeretet és a hitbéli közösség légköre határozta meg közös életüket. Házasságukat Isten gyermekekkel ajándékozta meg; Zsuzsával, Mihállyal, Piroskával és Ilonával.

Házasságkötésük után több helyen éltek – tekintettel a második világháborúra. Férje az Adventista Egyház alkalmazottja volt, mint könyvevangélista. Férje távollé-

te idején odaadón gondozta négy gyermeküket, akiket az Úr ajándékának tartottak.

A Rákosi korszakban férje munkáját betiltották. Nehéz időszak következett ezután a családra. De mind a négy gyermeküket tisztességgel elindították, hogy megtalálják a saját útjukat.

1991-ben, hosszan tartó betegség után elveszítette társát, akit odaadón gondozott egészen haláláig. Miután magára maradt, gyermekeinek gondoskodó szeretetét élvezhette.

Fájdalmas veszteség érte, amikor legkisebb gyermeke Ilona, 2017-ben hirtelen meghalt.

Nagy élmény volt számára Amerika, ahol ellátogathatott az adventista emlékhelyekre.

Idős korában, bár mozgásában korlátozott, de szellemileg aktív volt, a Bibliát rendszeresen olvasta, sokat olvasott egyéb könyveket is, és követte a napi politikai eseményeket. Kedvenc időöltése a Sudoku-fejtés volt.

Mindennek tudott örülni, s mindenért hálás volt. Mindenkiel jó kapcsolatot ápol: családtagjaival, rokonokkal, gyülekezeti tagokkal, szomszédokkal, ismerősökkel. Hite megmutatkozott szavaiban és tetteiben.

Életének egy kedves epizódja volt, amikor a 100. születésnapját az Érdi Gyülekezetben ünnepelhette.

Szívében mély hála élt a teremtő Isten felé a hosszú életéért, a keresztény neveltetésért, amit szüleitől kapott, hűséges, és mélyen hívó férjéért, négy gyermekéért, vejeiért, menyéért, hét unokájáért, 13 dédunokájáért, akikkel nagyon szoros, szerető kapcsolatban volt. Legnagyobb öröme Jézus volt, és nagyon várta második, közeli visszajövetelét.

Ezt jól illusztrálja a következő eset. Az utolsó szombatán, egy nappal a halála előtt kórházi ágyon feküdt. A bibliaverseket, amiket mondtak neki, befejezte. Azt az éneket, ami így hangzik: „Bár idegen földön zengem reménységem énekét, mégis tudom, nemsokára az ígért földön leszek...” elesett állapota ellenére hangosan, értelmesen énekelte. Ezzel is reménységét fejezte ki, hogy nemsokára találkozik Urával és Megváltójával.

A békési temetőben kísértük utolsó útjára, ahol a temetési szertartáson Gyürüs István lelkipásztor szólt a Szentírás vigasztalást és reménységet nyújtó üzenetét, Rajkiné Borika énekelte, és a békési, valamint az érdi testvérek szolgáltak. Szívünkben a közeli feltámadás és találkozás áldott reménységével őrizzük emlékét.

Gyürüs Istvánné

Lévai Ilona

1949–2023

Lévai Ilona 1949. augusztus 18-án született Újpesten. Nehéz élete volt. Születésekor édesanyja majdnem meghalt, és Icu a katolikus vallású, hívő nagymama vette magához azzal, hogyha már meg kell halnia a kislánynak, akkor nála haljon meg, majd ő eltemeti a kislánya mellé. Azonban a babát sikerült életben tartani, mert az Úrnak terve volt a kis Icuával. 7 éves koráig a nagyszülei nevelték, majd visszakérült a szüleihez. 9 éves korában megszületett húga, Edit, akit később ő vezetett el Jézus Krisztushoz. Általános iskolai éveit gyors- és gépiró iskola követte, de már az első évben dolgozni kellett a nehézi anyagi körülmények miatt.

A nagymama által beléplántált istenhitről elfeledkezve, munkahelyi nyomásra belépett a KISZ-be, de az Úrnak volt gondja arra, hogy különös utakon, módokon visszavezesse őt a vele való kapcsolatba. A szemközti házban lakott egy kedves, szép fiatal leány, akit 18 éves korában halálra gázolt egy személygépkocsi. A lány édesanyja ideg-összeroppanással szanatóriumba került, ahol adventisták látogatták, és amikor Icu is meglátogatta, akkor elvitte őt a Székely Bertalan utcai gyülekezetbe, ahol Vankó Zsuzsa prédikációját hallgatva feléledt benne ismét az Isten utáni vágy.

22 évesen kezdte el a gimnázium levelező tagozatát. Apja közben kitagadta a családból, mert Sátán ellene hangolta a szüleit a szombat, a tized és a tiszta étkezés miatt, ugyanis akkoriban már járt gyülekezetbe. Később visszafogadták, de mivel meg akart keresztkedni, szabályosan el kellett szöknie otthonról.

Kiss bácsi készítette fel őt a keresztségre, és 50 éve, 1973. június 14-én szövetséget kötött az Úrral, és a Hetednapot Ünneplő Adventista Egyház Eszék utcai gyülekezetének tagja lett. A nagy küzdelem tovább erősödött az életében, különösen a szüleihez való kapcsolat tekintetében. Teljesen kitiltották a családból, a húgával is csak titokban találkozhatott minden második szombat délután az Eszék utcai gyülekezetben.

A következő évben a szülők már kezdtek megbékélni az új helyzettel, és

néha megengedték, hogy hazalátogasson. Az Úr biztosított számára önálló lakhatást is Budán, munkahelyet, fizetést, ételmezt, és az apa, aki korábban kidobta, már elismerte, hogy neki tényleg van egy Istene, és azt tanácsolta neki, hogy maradjon meg ezen az úton.

1975-ben házasságot kötött Szucsics Ferencsel, aki sajnos rövid időn belül tragikus hirtelenséggel elhunyt. Abban az évben halt meg nagymamája is agyvérzésben és az édesapja tüdőrákban.

Mielőtt kiment Németországba, az egyház titkárságán dolgozott hosszú éveken át Szigeti Jenő testvérrel.

Második házasságát Németországban kötötte Dionisos Pacurariuval. Egy leánygyermekük született, Mónika. Akkor halt meg az édesanyja is 60 évesen, ott kint Németországban. 7 év múlva hazaköltöztek Magyarországra.

Icu haláláig a Sashalmi Gyülekezet buzgó, hűséges tagja volt. Nagyon szerette gyülekezetét, sok szolgálatot is vállalt ott. Férje 2 hónappal ezelőtt tavaly decemberben halt meg 92 évesen. Akkor Icu már beteg volt. Egy rendkívül agresszív, ritka rákfajta támadta meg, amit már csak későn (2022 augusztusában) lehetett észrevenni, és nem is gyógyult fel belőle. Életének 74-dik évében, öt hónapos szenvedés után elaludt az Úrban, akit nagyon szeretett és várt vissza, sok szép tapasztalata volt vele, Igéjéhez hűséggel ragaszkodott, és szerette az általa teremtett természetet. Idős korában is nagyokat kirándult, túrázott, mert olyankor mindig közelebb érezte magát az Úrhoz.

Hitével meghatározó személyiség volt a családban, munkahelyein. Nagyon várjuk a feltámadás alkalmával való találkozást. Hisszük, hogy az új földön is együtt lehetünk az örökkévalóságban.

Temetése 2023. február 23-án volt az Új Köztemetőben Budapesten. Isten Igéjét Vankó Zsuzsa Jób 14:14 alapján, Simon László IThesszalonika 4. fejezetéből szölte.

Stefánné Lévai Edit

Rákócziné Kisgyörgy Hedvig

1959–2023

Elhunyt Rákócziné Kisgyörgy Hedvig testvérnő, Kisgyörgy Imre lelkész leánya, akitől 2023. március 29-én a kaposvári Nyugati temetőben búcsúzott el a család, a hittestvérek és akik ismerték és szerették őt.

Kisgyörgy Hedvig néven látta meg a napvilágot Csengerben, 1959. október 11.

napján, a család első gyermekeként. Szülei Kisgyörgy Imre és Kisgyörgy Imréné Szarka Klára, akik szintén a Hetednap Adventista Egyház tagjai voltak és 2021-ben elhunytak. Egy öccse született, Ervin, akivel mindvégig jó testvéri viszonyt ápolt.

Gyermekkorában Tunyogmatolcson lakott szüleihez és testvéreivel. Óvodás éveit is itt töltötte, abban az épületben, amelyet Petőfi Sándor a „Faluvégén kurta kocsmá” című versben említ meg. Lehetséges, hogy az itteni kultúra és a versek iránti szeretete már itt beleivódott a szívébe és lelkébe.

A költözések sorát hamar megkezdte, mivel édesapja lelkészként tevékenykedett, és szolgálatát több helyen is végezte. Így a család első állomása Balatonlelle volt. Általános iskoláját is itt kezdte, majd 1968-tól Pécsváradba költözött, 1971-ben ismét Balatonlellén élt és tanult. Szorgalmával, megfelelési vágyával a sok-sok beilleszkedés ellenére mindenhol maximálisan megállta helyét. 1973-ban érkezett el az utolsó költözés, ekkor lett kaposvári lakos. Itt élt és dolgozott haláláig.

Édesapja kereszttelte meg testvéreivel együtt, ezt megelőzően és ezt követően is vallásos életet élt, hiszen neveltetése erre kötelezte. Az egyházban is több tisztséget töltött be. A közössége eltávolodott tőle, ezért visszavonultan gyakorolta vallását, de családját és unokáját is az adventista hit szerint tanította, nevelte.

Bár sokáig fodrásznak készült, édesanyja nyomására ápolónő szakmát szerzett. Ezen a területen folyamatosan képezte magát. Tanfolyamokat, felsőfokú iskolát végzett. Betegei nagy öröme a kaposvári kórház több osztályán is dolgozott. Munkáját lelkiismeretesen, hivatástudattal, alázattal, segítőkészséggel, szüleitől tanult önzetlenséggel végezte. Később az igali gyógyfürdőn elsősegélynyújtóként helyezkedett el, amelyet nemcsak hogy nagyon szeretett, de magánéletének is meghatározó állomása lett, mivel itt ismerkedett meg Rákóczi Jánossal, akivel 1986-ban házasságot kötött. Házasságukból 1988-ban Dóra nevezetű gyermeke született.

Hédy – kifejezetten így y-nal, mert már 14 éves korában is így tetszett neki a neve – kálváriája épp a boldogsággal egy időben kezdődött. Ahogy gyakran mesélte az 1986-os csernobili katasztrófa következtében kialakult esőzésben elázott, mely egy olyan ritka rendellenességet indított be szervezetében, amely egész hátralévő életében elkísérte és betegsége sorozatok láncolatát indította el az elmúlt 35 évben.

Az ekkor kialakult betegség akkoriban annyira ismeretlen volt, hogy a nagy könyvekben is mindösszesen két sor sze-

repelt róla. Az orvosok ekkor maximum egy évet jósltak neki. Ilyen jóslatokkal életében még sokszor találkozott, és kétszer a „halál torkából” is visszajött. Ez idő alatt 7 különböző autoimmun betegséggel küzdött meg, két térdprotézis műtétet és egy vese eltávolítást is túlélt. Mindezek ellenére életét arra szentelte, hogy odaadóan gondozta, nevelte, segítette és taníttatta lányát, miközben szintén beteg édesanyjával és édesapjával napi kapcsolatban volt. Mivel házassága rövid életű volt, ezért akarateréjére, találékonyságára, talpraesetségre, élni akarására nagy szüksége is volt. Miután egyedülálló édesanya lett, több helyen is dolgozott, volt, hogy egyszerre, így körzeti ápolónőként, otthonápolásban tevékenykedett és otthoni fizioterápiát is végzett a klienseknek. Akárhova sodorta is az élet, kollégái, főnökei, de főként a betegei nagyon szerették.

Testvérével egész életében jó kapcsolatot ápolt, annak gyermekeit már-már sa-

játjaként szeretve, terelgette útjukon. Ahol tudott, ott segített a sógornőjének. Szülei-ről – azok két évvel ezelőtti sajnálatos haláláig maximálisan gondoskodott. Vőjével és annak édesanyjával kiváló kapcsolatot ápolt, vője gyermekeit saját unokájaként szerette, tanította. Minden gyermeket megismertetett a könyvek, a kultúra, a természet és a kirándulás szépségével.

A sok betegséget vidámsággal viselte – tavaly egy cikket is írt a 35 évi szenvedésről, mellyel különdíjat is nyert -, azokról szinte tudomást sem véve erején felül dolgozott, a családjáért és a betegeiért bármit megtett, a nap 24 órájában rendelkezésükre állt.

Szabadidejében sokat olvasott, a művészetek iránt is érdeklődött, színházba, koncertekre járt, kirándult és kirándulásokat szervezett főleg nyugdíjasoknak külföldre. Európa számos országában járt, azonban sajnos nagy álma nem valósulhatott meg – azt remélte, hogy addig nem hal meg, míg el nem jut Barcelonába.

Tavaly nyáron még asszisztensként és háziápolóként is dolgozott, aztán a betegségek kiújultak, de még egy utolsó nyaralásra családjával el tudott menni. Az utolsó félét jó állapotban, de érdemben lányáéknál töltötte, akik szeretetteljes környezetet alakítottak ki neki. Így a betegeskedés mellett az unokája mindennapjainak is részese tudott lenni. November végén elkapott tüdőgyulladásából már nem sikerült teljesen felépülnie. Az utolsó másfél hetet töltötte a kaposvári, majd a marcali kórházban, ahol még az utolsó napokban tudott találkozni lányával és öccsével is. A gyilkos kór azonban annyira elhatalmasodott rajta, hogy a hosszú évekig tartó betegségek és rövid szenvedés után életének 64. évében 2023. március 10-én a feltámadás reményében 8 óra 56 perkor megpihent.

Kitartása, életigenlése, áldozatkésztsége, akarateréje példaértékű mindenki számára.

Kisgyörgy Ervin

ADRA hírlevél

Újraélesztés oktatása Baján

Az ADRA Alapítvány évekre visszamenően együttműködésben van Baja Város Önkormányzatával. Segélykoncert keretében gyűjtött adományokból félautomata defibrillátort vásároltunk az önkormányzat számára, illetve az alkalmazottak képzését is megkezdtük a korábbi években.

2023. március 28-án a Polgármesteri Hivatal munkatársai számára tartottunk képzést alapszintű újraélesztés tekintetében. A napi ügyfélforgalom miatt indokolt a dolgozók képzése, hiszen egy szívme-

gállásból vagy szív- és érrendszeri megbetegedésből származó veszélyhelyzet bármikor kialakulhat. Amint azt a képzés résztvevői elmondták, korábban történt is ilyen jellegű esemény.

Fontosnak tartjuk, hogy az „Élet lehete” programban közintézmények dolgozói számára is biztosítsuk a lehetőséget az életmentő protokoll megtanulására és gyakorlására, hiszen a statisztikai mutatók szerint bármikor, bárhol történhet olyan jellegű egészségügyi veszélyhelyzet, mikor szükség van laikus beavatkozására.

*Sitkei Zoltán
ügyvezető igazgató*

Előadás a törökországi földrengés tapasztalatairól a Debreceni Egyetemen

2023. március 29-én a Debreceni Egyetem meghívására a Kelet-Magyarországi Speciális Mentő Egyesület alelnökével, Balogh Zsolttal tartottunk előadást. Az egyetemen korábban többször volt olyan alkalom, melyekre külső előadókat kértek fel, különféle témákban. Ezeket az előadásokat diákok szervezték, ám a pandémia miatt az ilyen jellegű tevékenységek leálltak. Most azonban a mozgalom újraindulni látszik, hiszen

hallgatói kezdeményezésre kaptunk meghívást.

Az előadáson résztvevők a földrengést követő kutató-mentő tevékenységről hallhattak részletes információkat és személyes tapasztalatokat. Első sorban a műszaki mentés oldaláról történt az esemény bemutatása, de rendkívül sok kérdés hangzott el a kutyákkal történt kutatás kapcsán is. Rend-

kívül megtisztelő volt eleget tenni a meghívásnak, és reményeink szerint az együttműködés az egyetemmel folytatódni fog.

*Sitkei Zoltán
ügyvezető igazgató*